

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธานุสา
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดป่าจิตตสามัคคี) จังหวัดนครราชสีมา” เป็นการ
วิจัยโดยวิธีวิจัยเชิงทดลอง ภาคเรียนที่ ๒/๒๕๖๐ โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

๑. สัญลักษณ์ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
๒. ขั้นตอนการนำเสนอผลวิจัย
๓. ผลการวิจัย
๔. องค์ความรู้จากการวิจัย

๔.๑ สัญลักษณ์ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการนำเสนอ ดังนี้

$\bar{x}$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
N	แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด
$S.D.$	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\Sigma x - \bar{x}$	แทน ผลรวมของคะแนนลบด้วยคะแนนเฉลี่ย
p	แทน ระดับความยากของแบบทดสอบ
r	แทน ระดับความยากง่าย
α	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
IOC	แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบ
$t - test$	แทน ค่าความแตกต่างเมื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง

๔.๒ ขั้นตอนนำเสนอผลวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธศาสนา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดป่าจิตตสามัคคี) จังหวัดนครราชสีมา” มีขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ ๑ การศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธศาสนา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดป่าจิตตสามัคคี)

ตอนที่ ๒. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง ประวัติความสำคัญและการปฏิบัติตนในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าความเบี่ยงเบน (S.D.) และการทดสอบค่า t-test ของการจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

๔.๓ ผลการวิจัย

๔.๓.๑ การศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธศาสนา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดป่าจิตตสามัคคี) จังหวัด นครราชสีมา

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธศาสนา หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ประวัติความสำคัญและการปฏิบัติตนในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง ๔ แผน โดยภาพรวม พบว่า เมื่อผู้สอนได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยการให้ผู้เรียนได้ศึกษาใบความรู้ แล้วให้ผู้เรียนได้ทำการวิเคราะห์แยกแยะประเด็นเรื่องราวตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ปรากฏว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ได้ไม่สมบูรณ์ ผู้สอนจึงดำเนินการอธิบายสอดแทรกเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสัปปุริสธรรม ๗ และสังเกตพฤติกรรมตอบสนอง ปรากฏว่า ผู้เรียนเกิดปฏิกิริยาตอบสนองในการเรียนรู้และสามารถที่จะตอบปัญหาที่ผู้สอนถามได้ ผู้สอนจึงดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ต่อไป

๑. ขั้นรู้จักเหตุ จากการจัดการเรียนรู้ผู้สอนสังเกตพบว่า ผู้เรียนส่วนมากสามารถคิดวิเคราะห์แยกแยะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาได้ และบอกความเป็นมาของเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี

๒. ขั้นรู้จักผล จากการจัดการเรียนรู้ผู้สอนสังเกตพบว่า ผู้เรียนส่วนมากมีความกระตือรือร้นที่จะตอบคำถามและตั้งใจเรียนมากขึ้น และสามารถวิเคราะห์ แยกแยะ ผลที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาได้เป็นอย่างดี

๓. **ขั้นรู้จักตน** จากการจัดการเรียนรู้ผู้สอนสังเกตพบว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองควรปฏิบัติในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนามากขึ้น และยังเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองว่าอะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ

๔. **ขั้นรู้จักประมาณ** จากการจัดการเรียนรู้ผู้สอนสังเกตพบว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในการเลือกสรรสิ่งที่ควรถวายแก่พระภิกษุสงฆ์ และยังรู้จักพอเพียงในการใช้จ่ายทรัพย์ให้เหมาะสมและถูกต้อง

๕. **ขั้นรู้จักกาล** จากการจัดการเรียนรู้ผู้สอนสังเกตพบว่า ผู้เรียนเข้าใจถึงช่วงเวลาที่จะต้องปฏิบัติในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาได้อย่างถูกต้อง และวางกฎเกณฑ์ระเบียบเวลาได้เป็นอย่างดี สามารถที่จะทำงานได้ตามเวลาที่กำหนด

๖. **ขั้นรู้จักชุมชน** จากการจัดการเรียนรู้ผู้สอนสังเกตพบว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณีและพิธีกรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาได้เป็นอย่างดี และเข้าใจสิ่งที่ตนในชุมชนและสังคมส่วนใหญ่พึงปฏิบัติในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาได้อย่างถูกต้อง

๗. **ขั้นรู้จักเลือกคบบุคคล** จากการจัดการเรียนรู้ผู้สอนสังเกตพบว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจที่จะเลือกคบบุคคล และยังเข้าใจถึงคุณและโทษในการเลือกคบบุคคลได้เป็นอย่างดี

และจากการศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ สังเกตพบอีกว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดี มากกว่าร้อยละ ๘๐ ของนักเรียนทั้งหมด มีผลการจัดการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น

๔.๓.๒ วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธศาสนา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑ แสดงผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธศาสนา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ตามแผนการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องวันมาฆบูชา

มาฆบูชา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ก่อนเรียน	๖.๓๘	๒.๑๐
หลังเรียน	๗.๒๖	๑.๕๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ๖.๓๘ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๒.๑๐ และผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ๗.๒๖ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๕๐ แสดงว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตาราง ๔.๒ แสดงผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ตามหลัก
สัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธานุสา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ตามแผนการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่องวิชาบูชา

วิชาบูชา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ก่อนเรียน	๖.๗๑	๑.๙๓
หลังเรียน	๗.๖๕	๑.๘๗

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ๖.๗๑ และค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน ๑.๙๓ และผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนมีค่าเฉลี่ย ๗.๖๕ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๘๗
แสดงว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตาราง ๔.๓ แสดงผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ตามหลัก
สัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธานุสา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ตามแผนการเรียนรู้ที่ ๓
เรื่องอาสาศาบูชา

อาสาศาบูชา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ก่อนเรียน	๖.๐๐	๑.๓๙
หลังเรียน	๖.๖๘	๑.๓๐

จากตาราง ๔.๓ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ๖.๐๐ และค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน ๑.๓๙ และผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนมีค่าเฉลี่ย ๖.๖๘ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๓๐
แสดงว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตาราง ๔.๔ แสดงผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ตามหลัก
สัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธานุสา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ตามแผนการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง
เข้าพรรษาและวันออกพรรษา

เข้าพรรษาและวันออกพรรษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ก่อนเรียน	๕.๓๘	๑.๒๑
หลังเรียน	๗.๑๕	๑.๙๑

จากตาราง ๔.๔ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ๕.๓๘ และค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน ๑.๒๑ และผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนมีค่าเฉลี่ย ๗.๑๕ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๙๑
แสดงว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตาราง ๔.๕ แสดงผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ตาม หลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธศาสนา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ตามแผนการเรียนรู้เรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
ก่อนเรียน	๒๔.๔๗	๔.๓๘	๓.๗๑**
หลังเรียน	๒๘.๗๔	๕.๐๘	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๔.๕ พบว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test การจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธศาสนา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนค่าเฉลี่ย ๒๘.๗๔ สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนค่าเฉลี่ย ๒๔.๔๗ ค่า $t = ๓.๗๑$ $t(๖๖, ๐.๐๕) = ๒.๐๐$ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธศาสนา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดป่าจิตตสามัคคี) ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในทิศทางที่สูงขึ้น

๔.๔ องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการศึกษา“การจัดการเรียนรู้ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิชาพระพุทธศาสนา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดป่าจิตตสามัคคี) จังหวัดนครราชสีมา” ผลที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ผู้เรียนสามารถแยกแยะประเด็นเรื่องราวตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ การวิเคราะห์แยกแยะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากเรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ผลที่เกิดขึ้นจากเรื่องที่ศึกษา เรื่องราวเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนที่ต้องปฏิบัติให้เหมาะสม รู้จักพอเพียงพอดีพองามในการเลือกสรรสิ่งของที่มีอยู่ เข้าใจเวลาที่ถูกต้อง ปฏิบัติเข้าใจขนบธรรมเนียม เข้าใจชุมชน สังคม และอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างสงบสุข ไม่ขัดแย้ง เข้าใจในการคบหาบุคคลตามความแตกต่าง เข้าใจคุณและโทษในการคบหาบุคคล สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทิศทางที่ดี มากกว่าร้อยละ ๘๐ ของผู้เรียนส่วนใหญ่ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองตามกระบวนการจัดการเรียนรู้หลักสัปปุริสธรรม และมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ ๐.๐๕ ดำรงคตนอยู่ในครอบครัวและสังคมได้อย่างมีความสุข